

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Roman od Viléma Borsové.

KAPITOLA 13.

PÍRÁTOVA LÁSKA.

Vůdce námořních lupičů Robura dal vyvíci fregatu "Novarru" na patnáct mojských mil s přístavem v ostrovní zátce.

Dívky, hubdy pronárod pirátský — podobající se dáňím — a jásotem vrhli se na plnění pře krásné císařské lodi.

Lupiči s chrapotem, s jiskřivými se očima, plni lupuchtivosti pbeha zvali skvělý nábytek ve fregatě. Nožl otezali zlatem vyřezané hedvábné záclony v kabinách a vynášeli s jásotem všechno na palubu.

Zde obklopili kupu kořisti, aby podle zvyku pirátského o lup se hned rozdělili.

"Bídni zlodějové!" obobil se na ně vůdce Robura, "což jste vykořistili neslychaný svůj kousek pouze pro tyto hadry? Proto tedy vrhli jsme se do přístavu, kde dlely nás uviděti, a za bláhého dne odvieklí jsme "Novarru"? Kde jsou tři miliony?"

"Tři mi-li-o-ny! Ano, kde jsou tři miliony? ... Kdo je viděl? ... Kdo je schoval? ... Který nicma? ..." řvali piráti.

"Bibi, což jste neviděli s lodí, že ti hanební císařští sluhové a námořníci všechno již dopravili na břeh, proč my jsme sem přišli?" mluvil starý kterýs lupič opovrhlivě ostatní své soudruhy. "Nám ne zbylo zde nic, než několik zapomenutých zlatých talířů, několik hedvábných křeselek, zlatých záclon a šatstva. Ti lotři nás okradili!"

"Lžeš, starý lupiči!" obobil se na něho vůdce Robura. "Proč jsi se tak dlouho zdržel v císařovně kajutě, co? Ty jsi před námi ukryl miliony!"

"Fomal, statečný vůdče! K čemu tolik zbytečného mluvění!" šklebil se starý pirát na Roburu. "V té kabině přišla mně do cesty jakási služebná, i ta tam něco hledala, i ta chtěla tam krásti; musil jsem ji tedy umlčet."

"Co jsi jí učinil? Kde jest i tu před námi schoval?" volali piráti jakoby o závod.

"Co? Srazil jsem ji a nechal jí tam. Jděte se podívat, nevěřte-li mně."

Lupiči pádili do šatny císařovny. Za několik okamžiků bylo již na palubě slyšet vítězný jejich plev. "Ti tam ukouřili dobrý plev, že tak hlomozí," zabručel si Robura do vousů a zvedavě se díval ke kajutám.

Dva lupiči vynášeli po schodech bezvládnou ženskou postavu. Roburovi již z daleka byla nápadná podivuhodná kráska této ženy.

"Nikdo nechť si netroufá doknouti se jí — sice mi oči vypíchnou!" obobil se kapitán na lupiče.

Robura kochal se pohledem chytřích očí na dívku na palubě ležící.

"Ta jest krásnější než anděl boží! Jaká to tvář! Jaká to postava! ..." šeptal horečně rozpalenými rety.

"Kapitáne, nezměkní!" smáli se mu lupiči. "Dobrý pirát smí jen neuvěřit a ty's počal již tuto ženu milovati!"

Hrubí muži opatrně jali se křisiti omdlelou dívku.

"Tato kořist bude mojí anebo nikoho na světě!" myslil si Robura a srdce se mu chvělo. "Věř, to stojí za více, nežli za tři miliony!"

Omdlelá dívka probírala se z mlholy.

"Měj lásku, kde to jsem? ... Mezi lupiči? ... kde jest císař? Kde jest jeho veličenstvo, císař Maximilián?" pravila tiše a s hrůzou a s děsem se ohlížela.

"Tu jsem, krásná dámo," přistoupil k ní šklebil se Robura.

"Kličte se odtud! Já jsem kněžna Lukrecie Tivolská" odvrátila se dívka s opovržením od něho.

"Tím lépe! To je skvostné! Sijšeli jste? Kněžna! Dostaneme za ni dvakrát tolik!" křičeli šklebil se piráti.

"Ticho!" nařídil jim Robura a pánovitě se po nich rozhlížel. "Jednou ranou zabili jsme dvě mouchy, kamarádi! Je-li kněžnou, hledala-li hned císaře, bude asi nejlépe vědět, kde jsou ony tři miliony?"

Piráti pohlíželi hrůzě na Roburu. "Nuže, drabá kněžno, kam schovali na lodi ono zlato za tři miliony, z něhož chtěl císař v Mexiku dáti franky raziti?" — přistoupil Robura k Lukrecii. "Ah tak, ty nechceš se před tolika svědky vyznati? ... Dobrá!"

"Lidé, vzdalte se; budu-li vás potřebovat, zavolám vás."

"Lžeš, starý lupiči!" obobil se na něho vůdce Robura. "Proč jsi se tak dlouho zdržel v císařovně kajutě, co? Ty jsi před námi ukryl miliony!"

"Fomal, statečný vůdče! K čemu tolik zbytečného mluvění!" šklebil se starý pirát na Roburu. "V té kabině přišla mně do cesty jakási služebná, i ta tam něco hledala, i ta chtěla tam krásti; musil jsem ji tedy umlčet."

"Co jsi jí učinil? Kde jest i tu před námi schoval?" volali piráti jakoby o závod.

"Co? Srazil jsem ji a nechal jí tam. Jděte se podívat, nevěřte-li mně."

Lupiči pádili do šatny císařovny. Za několik okamžiků bylo již na palubě slyšet vítězný jejich plev. "Ti tam ukouřili dobrý plev, že tak hlomozí," zabručel si Robura do vousů a zvedavě se díval ke kajutám.

Dva lupiči vynášeli po schodech bezvládnou ženskou postavu. Roburovi již z daleka byla nápadná podivuhodná kráska této ženy.

"Nikdo nechť si netroufá doknouti se jí — sice mi oči vypíchnou!" obobil se kapitán na lupiče.

Robura kochal se pohledem chytřích očí na dívku na palubě ležící.

"Ta jest krásnější než anděl boží! Jaká to tvář! Jaká to postava! ..." šeptal horečně rozpalenými rety.

"Kapitáne, nezměkní!" smáli se mu lupiči. "Dobrý pirát smí jen neuvěřit a ty's počal již tuto ženu milovati!"

Robura se zachvěl, jakoby mu myšlénku ukradli. Ale v nejbližší chvíli se již přemohl a se smíchem řekl lupičům:

"Milovati? Já a milovati! Kamarádi, já miluju jen krev a vraždění!"

Při těchto slovech vytasil dčku krev zbrocenou.

Lupiči schvalovali slova jeho tichým brucením.

"Přemýšlím a dívám se na ni jen proto," pokračoval Robura, "když bychom mohli asi za ni utřít. Perle na její šíji mají cenu pokladu..."

"Rozdělme se o ně! Rozdělme se!" řvali lakotní piráti.

"Stane se. Každý dostane deset perel, jsem mějte strpení!" konejšil je Robura. "Ale co s ní učiníme potom, ovečky, dovolte, abych všechno uvázil! Takovou krásku nemůžeme zadarmo poslati do pekla! Suad bychom tuto dívku nezabili, když budeme ji moci za drahý peníz prodati, co?"

"Tak jest! Výborné! Ať žije kapitán!" volali piráti nadleho.

"Nu, vidíte, usmál se na ně Robura. "A již mně také napadlo, komu bychom ji mohli prodati nejrychleji a nejlépe."

"Komu?"

"Juzareovi, našemu milému spojenci. On totiž velice miluje bezké dčvy, peněz má také dost, uloupil jich Inkům dostatek, může tedy zaplatiti za tuto spanilou čarodějkou bohatě!"

Piráti pohlíželi na svého vůdce s uctivým děsem.

"Probuďte ji tedy k životu, pošetilci!" obobil se na ně Robura. "A dejte pozor, abyste krásu její neublížili, dostali bychom za ni o..."

bezpěči... podvedli mne... o klamali... strastim i tuto korunu!"

"Ano, strastim, zraťte i jinou, veličenstvo!" — ozval se za ním ženský hlas.

Maximilián překvapen se ohlédl a hubdy zvolal:

"Jak jste se sem dostala, Citta? Co zde chcete? Zde není místa pro vás... Vím dobře, že jste mou nepřítelkyní, ale císař s takovými ženami ani nemluví..."

"Veličenstvo, utište se," pravila tančnice klidně. "Nejsem vaší nepřítelkyní, já to byla, jež na lodi již zabránila, aby český mexický nevystupoval na břeh s orlem smrti nad svým štódníkem."

"Slyšel jsem o tom... ano... Ale proč chodíte sem, proč stále jste mně v patách?"

"Protože hrozí vašemu veličenstvu nová nebezpečí a to pokladu, kterýž jest císař drahé nežli koruna."

"Co tím myslíte?"

Citta hrůz zvedla hlavu a odvrátila pravici.

"Císařovnu Šarlotu?"

"Ha, co si to dovolujete?" zvolal císař zaražen. "Vy... vy... taková Citta, troufáte si tohoto anděla přede mnou podezřívati, přede mnou...?"

"Veličenstvo, přisám př všem, co jest mně nejdražší, že opeřila jsem ani pobuřovati váš duševní klid, že přišla jsem vaše veličenstvo stvoze hájiti, upozorniti..."

Zvolala Citta hlasem plně falešně vroucnosti. "Vyslechněte mne a pak sudte nade mnou. Oh, nyní to hrozí vašemu veličenstvu nebezpečí mnohem horší, než kdy jindy. Prosím, žebrouši, veličenstvo, vyslechněte mne!"

"Mluvíte!" — řekl císař poněkud klidněji a procházel se dlouhými kroky po staně.

Tančnice popošla blíže k císaři a tajuplně, šeptem počala mluvit.

"Z Miramora do Vera Cruz, veličenstvo?"

"Co tím chcete říci?"

"Právím to jen proto, že jest k pozorování i dosti dlouhá. Měla jsem na lodi dosti času všecko pozorovati, veličenstvo, a pravím krátce jen tolik: Chraňte se generála Bazaina!"

"Ah, Bazaina? Proč právě proti Bazainovi chcete mé podezření vzбудiti?"

Citta tajemným hlasem zašeptala:

"Protože generál Bazaine osměřil se povznesti svého zrak na císařovnu Šarlotu!"

"Ha, zmije, tedy opět se opovazuje tohoto anděla ocheřovatí?" zvolal císař rozčileně a uchopil Citsu za ruku, až bolestí vykřikla. "Začím tě?"

"Veličenstvo, dejte mne usmrtiti, ale vyslechněte mne: — Mám důkazy. Právím jenom to, co jsem viděla. Generál Bazaine nechtěl z toho tajemství již ani na lodi, že císařovnu zbrodí; zde pak blázně zcela směl, že ji miluje."

"Mít, ani slova více, dčero pekel!" zvolal císař hubdy, zapovímaně upínal na sebe ve svém po bouření. "Neopováz se nikdy více vysloviti jméno mé pani, neopováz se více vysloviti jméno mé andělské choti, sice budu nešťerný. Dám tě odsud s hanbou vyvésti!"

Mladý císař v hubdy a v bolesti stanul na chvíli bez pohnutí.

Jenom se díval na dívku.

Díval se na ni, i když klesl pak do křesla.

"To není pravda! To jest pomluva, nejhanebnější pomluva! Ona jest anděl, v ní nemohu se nikdy sklímati! Můj Bože, není na tom dosti, že stojím zde sklamán, podveden, opuštěn jesti by se scházelo! Ne, tisíckrát ne, tato žena žít!"

Mladý císař se zablouhal v myšlénky.

Těsností se rukou pohladil si rozpálené čelo.

Ale opět se vzpomádal.

Ona jediná myšlénka, pevná nade vše vstála mu sebedvěru i sílu.

"Vy jste ještě tady? Co ještě chcete?" obrátil se s opovržením tančnici. "Vzdalte se a neopovazte se více vysloviti jména císařovny! Rozuměla jesti? Já jsem císař a budu k vám neúprosným, opovázíte-li se ještě jednou přijíti mně do cesty."

Citta s rozpálenou tváří pravila: "Odejdte, veličenstvo, a nebudu více mluvit. Uděláte samy do svédičí pravdu svých slov!"

Tančnice s hlavou vztyčenou, s rozpálenými tvářemi vystoupila z císařova stanu.

"Hněvá se," pravila si v duchu, "ale rána moje stibila srdce jeho, ano, ano, šňadho podezření bylo mně bohu o srdce, ale jinak jsem nemohla; Bazaine má moc v rukou, stane se císařem a Hajduk musí by odsud — byl by mně vyřváz, všechna má naděje by zase zmizela. A kdyby Hajduk odešel, kdyby Bazaine se stal císařem — vždyť i Bazaine mne miluje. Mohla bych se státi jeho chotí!"

Citta s uspokojením a rozpáleným tvářemi popošla k ležení.

Ubrála se kolem Miramora, kterýž vypyčoval se důstojníka o stavu vojska a spatřil ji, když spěchala odtud.

"Zmije!" zvolal skoro nahlas. "Bázeň! Mysli si, že Bazaine jest jeho dobrým přítelem!" zasyčela Španělka plna nenávisti, ale plus to se usmívala, ba docela i pozdravila Miramora s posměšnou poklonou.

Císař Maximilián s pobouřenou duší, s horečnými myšlénkami opět ve svém staně osamotářil.

"Tato dobrodružná žena jest vedena jest jen motivostí," hleděl upokojiti svou znepokojenou, šlechtickou duši. "A já pošetilý, že jsem jí vůbec vyslechl, nekuil, abych jejím slovům věřil. Ze jsem mohl, byť i jen na okamžik a jednou jen myšlénkou podezřívati mou drahou, věrnou Šarlotu! Hahaha, Maximiliáne, vešce jsi se zapomněl! Ale — když mluvila tak drze... Tak nestyťatě láhni ne odvážila by se snad ani tančnice."

Tvář jeho se opět zasmušila. Listvá španělská dívka dole počítala; dýka, ono žňadho opravdu v srdci panovníka zůstalo!

Prudce zavonil.

"Který francouzský důstojník jest ještě v ležení?" pravil podrážděně vstoupivšímu pobočníkovi.

"Jeaom plukovník Cherbuliez, veličenstvo," hlásil důstojník.

"Pošlete ho ihned sem!"

Pobočník salutoval a za několik minut stál již plukovník Cherbuliez před císařem.

"Pane plukovníku, přfšiny neobyčejně důležité nutkají mne k tomu, abych na noc opustil ležení a podíval se do Queretara," řekl císař plukovníkovi. "Ráno zde opět budu. Do té doby chtěl bych vám svěřiti své vojsko."

"Veličenstvo, tato významná důvěra mne hluboce povzná," uklonil se Cherbuliez s hlubokou úctou.

"Neof tbea, pane plukovníku, aby kdo o mém odchodu se dověděl."

"Zachovám se dle nejvyššího rozkazu, veličenstvo." Cherbuliez salutoval a odešel. Noc, která v tropických krajích bez soumraku náhle nastává, snesla se na zemi.

Po parném žitím dni nastala citelně chladná noc.

Rosa rychle padala na vyprahlou půdu.

Císař Maximilián oblékl si jednoduchý důstojnický plášť, lepič stáhl si hluboko do očí a rychlými kroky vyšel ze stanu.

Prošel kvapně ležení.

Strážce pozdravovaly pospíchajícího pana důstojníka, ale nikdo z vojínů na strážích rozestavených nepoznal v statném důstojníku mocného císaře.

Do Queretara bylo celkem asi půl hodiny cesty.

Císař ubíral se pěšky; cesta zdála se mu nyní nesmírně dlouhou.

Myšlénky ho stále trápily, podezření vzplanulo mu v řadrech prudkým plápoem.

"Konečně jsem tady!" vzdychl si, dospěv k císařskému přibýtku.

Pešpě se rozhlédnuv, vklozil zadními dveřmi do domu.

Těmito dvěma jedním on se ubíral.

I nyní nebylo zde nikoho. Mramorová, krytá chodba vedla odtud přímo do komnat císařských.

Pokoje císařovny byly v ležení křídle, v prvním poschodí. Noc byla tma.

Dlouhá chodba v prvním poschodí byla jen na jednom místě ozářena lustrem.

Před císařovnou ložnici.

Císař Maximilián náhle vyhrnul si límec v plášti a lepič vstáhl si ještě více do čela.

Na chodbě, u ložnice, stáli dva gardisté s vytasenými šavlemi.

Byla to pravidelná noční stráž důstojnická.

Mladý císař již z daleka zadíval se do tváří gardistův.

Náhle se zarazil a bolem zasýtel:

"To jest sám Bazaine!" šeptal si, pohlížeje hubdy na jednoho gardistu, v němž již z daleka poznal generála. "Co zde chce na prahu komnat mé choti? Oh, zmije, byla li tvá řeč pravdivá! ... Šlehl bych... zabil bych ho... Ne, ne... není možná! Jen klid, Maximiliáne, klid! Jakobys něčeho neviděl!"

Císař svaraštil hustě své obočí a kráčel blíž.

Šavle jeho mimovůlně na chodbě zazvonila.

Gardisté překvapeni ohlédlí se po tomto zvuku.

"Ah, císař!" zachvěl se Bazaine, poznav tak přicházejícího Maximiliána. "Co tu asi chce? Utíká snad, či... má podezření? V noci, pěšky, z ležení? Pozor, klid! Ani mne nepozná!"

Generál s lhostejnou tváří zdravil si s druhým gardistou oči.

Císař se neprozradil, že Bazaina poznal.

Jenom zasmušila jeho tvář a sklopil oči označovaly bouři, jež v prsou jeho vířila.

Bazaine sám otevřel s hlubokou úctou před císařem dvě.

Maximilián vstoupil do ložnice císařovny.

Každý může nyní vlastnit piano neb organ.
Louis Viták, 201 G. Washburn Ave., Chicago, Ill.
N. B. — Právě jsem vybral skvělý nový nástroj...
Dobrá jakost — krásný tón —
nehodně oprava se šarlatou.

SEVEROVY LÉKY

SEVEROVA ZALUDEČNÍ HORŤKA zvýšuje tělesnou sílu, zmocňuje činy, zabraňuje marnosti a léčí nezáživnost a všechny nesnáze žaludku. 50c. \$1.00.	Severův SILITEL SRDCE přemáhá všechny srdeční vady, upravuje oběh krve a sestává celou soustavu. \$1.00.
SEVEROVY PRAŠKY PROTI BOLESTEM HLAVY A NEURALGII Jsou zcela listými lékem proti bolestem hlavy, neuralgii a každé horečce. 25c. poštou 27ct.	Severův LAXOTON neprůhledný, léčivý, rychlý a účinný. 25 ct.

SEVEROVY OLEJ Sv. GOTHARDA

rychle nleňuje a léčí hostec, neuralgii, otoky, bolesti v kloubech, vymknutiny a veškeré záležitosti.
Cena 50 Ct.

SEVEROVY LÉK PROTI Choleře a průjmů, bezpečný lék proti křečím, kolice, letní nemoci a proti průjmů každého druhu. 25 a 50 ctů.	SEVEROVY LÉK proti reumatismu vyléčí každý hostec, bolesti v svalcích a kostech a zbavuje soustavu jedů. \$1.00.
Severův TIŠITEL DĚTÍ přináší pohodu a občerstvuje spánek dětem. Rozhodně neobsahuje omamujících látek. 25c.	SEVEROVY SILITEL LEDVIN A JATER upravuje a síli ledviny i játra, přivádí prav křivé močení a vyléčí všechny nesnáze těchto orgánů. 75c a \$1.25.

W F SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA

JOS. DUFFY velko- a maloobchodník LIHOVINAMI
... má na skladě ...
výborná importovaná i kalifornská vína, jakož i importované a kentucké kořalky a likéry.
Ruť, že zboží jest také, jak o něm tvrdí, jinak se peníze vrátí.
TELEFON 38. 2508 N Street, SOUTH OMAHA.

A. N. Frick & Son Co
Velkoobchodníci a Importéři LIHOVIN A LIKÉRŮ.
Nástupel firmy: L. Kirsch Sr., Frick erheta.
Tel. 544. 1001 Farna ul., Omaha

Fred Krug Brewing Co.
OMAHA, NEBRASKA.
"Státní vzorný pivovar."
Váři nejlepší druh ležáku Cabinet a Extra blend v soudkách a v lahvičkách. Vyrova se každému a žádné ho nepteděti.
NAŠE ZÁKADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dorodnost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost
NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecenstvo. NAŠE ODMĚNA. Stále se zřetlující obchod.
Dopisy se ochotně vyřizují dle přání.

Metz Bros. Brew'g Co.
Stari a spolehlivi sládci.
Váři a lahvuji výborné pivo.
Telefon 119. OMAHA, NEBR.

Pro stul.
Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblihi si zajisti naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlicí se a křané jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybráno je zejména a čistě vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižším smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníkly.
Dodává se v bednách a sice v lahvičkách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.
JETTER BREWING CO., váři a lahvuji výborné pivo SOUTH OMAHA, NEB.